

ունենալ իրագործելու. այդ ծրագիրը կրնան ընդունիլ Թիֆլիզէն, ուր յեղափոխական աւանդներն նոր մտածումները կը խմորուին: Այսպէս Հայաստանը կը ստեղծուի երկու աշխատանոցներու մէջ, Բայց սա կէտը անհերքելի է թէ աշխարհիս ամէն կողմը տարտղնած ազգ մը որուն երկիրը բաժնուած է Ռուսաստանի, Պարսկաստանի եւ Օսմանեան Պետութեան միջեւ եւ որուն զաւակները՝ իրենց առևտուրին կամ բնակած տեղերուն պահանջներէն մղուած՝ բազմալեզու են, կը պահպանուի կը վերակազմուի մատնադարանով մը եւ տըպարանով մը:

... Ու թանկագին յիշատակը Տիգրան Երկաթին որ այս օրերս մեռեր է քսանութիւն տարեկան՝ իր ազգին համար տաճած անկարող տարփանքէն ապանուած, մտքին մէջ կը խորհուի այն հզօր զբաղումներուն որոնց մէջ տեսայ այդ վանքը եւ զայն չըջակատող բանաստեղծական պատկերները:

ՄՈՌԻՍ ՊԱՌԷՍ

ՅԱԻԻ ԽԱՉԻՆ ՏԱԿ

— 0 —

Վ. Ն. Ին

Ճաւի խաչին տակ հասկացանք իրար...
Վէրքերի շրջման կապից մեր սըրտեր...
Եւ այդ օրումանից իրարու համար
Դարձանք սըրտակից աննենգ ընկերներ:

Լաւ օր չըտեսանք, մեր խեղճ հոգիներ
Կապտեցան անվերջ բաղդի մտտակից...
Տառապանքի մէջ սիրած իմ ընկեր,
Ա՛խ էլ ինչո՞ւ լաւ այս նոր հարուածից:

Սըրբի՛ր արցունքըդ, օ՛, դա չէ՛ վայել
Տառապանքների չարքած որդեգրին...
Եւ անմահի պէս սովորի՛ր նայել՝
Մի՛ չա հեղնող ժպտով՝ կեսանքի խաղերին,
Գարիկ

Ս.ՐԱՄ ՉԱՐԼԴ

ՊԵՏԱԳԱՄԱՌՈՐԻ ՄԸ ՅՈՒՇԱՏԵՏԵՐԼԷՆ

Շար. (*)

— 0 —

Եթէ ի Պոլիս երկու օր միջոց տուած ըլլային ինձ, վախճալով գործին պատասխանատուութեանէն, չէի յանձն առներ զայդ հոս, բայց հիմա կը տեսնեմ որ պէտք է ոգի ի բռնի աշխատել սխալ քայլ չառնելու, զանոնք ի գործ եւ ի միութիւն մղելու, գործը պարագայից համեմատ վարելու, միշտ ծրագրելու Պոլսոյ հրահանգներուն համեմատ՝ որ ազգին բաղձանքն է:

16/28 Յուն. — Որքանեան տնուր եւ լուռ է: Նարպէյ ալ ակար եմ ըսելով պառկած է: Բռնի հանեցի զինքը որ Անգղիոյ դեսպանատան դըրբերը գրէ:

Յանկարծ Մելիքօֆ զօրապետը եկաւ. ուրախութեամբ շրջապատեց զինքը. խել մը մը տերմական խօսքերէ յետոյ խնդրեցինք որ բարեխօսէ մեր գործոյն համար Կորլաքօֆէ թով: «Պիտի գնամ, կը խօսեմ, բաւ, բայց ես զինուորական եմ, դո՛ւք գործեցէք եւ կտաւ: վարութեանց մէջ խտրութիւն մի գնէք: ամեննէն օգուտ քաղել ջանալեք»: Այդպէս որ հայ ազգին այսպիսի մի բարեպաշտուն ատիթ չէր պատահած, օգուտ քաղելու է: Միւրթ ֆրանսէրէն եւ մերթ հայերէն կը խօսէր շատ սիրտ լիր կերպիւ:

Յետոյ Նարպէյի հետ ներքին սինակն առանձնացաւ եւ ապա մեկնեցաւ:

Մելիքօֆին միկիւնէն յետոյ, յորտեղից, եւ, Չերազ եւ Տ., երբորք կարգի լիազօրաց գրեց:

Վերադարձին տեսանք որ Օ. եկած է որուն պատմեցի երէկուան անցքը ի մասին Նուպարի եւ մեր բրածը. «Երբ նեղը մնանք քեզի պիտի գործենք» աւելցուցի:

— Ժամը չին Բոցոտով գացի:

— «Տէպա» ի եւ Ռոմանին թղթակիցներուն յանձնեցինք մեր թղթերը որ տպուին: Այլ այսուհետեւ ձայն հանելու հոգը պէտք է ունենանք:

— Նարպէյ եւ Որքանեան վերադարձան ու նկարագրեցին ընդունելութիւնը:

— Նարպէյ զանդատեցաւ թէ զինքը մարդու տեղ գտող չկայ. ամէն բան Որքանեանի անունով կուգայ եւ կ'երթայ: «Ըրածդ բըծախնդրութիւն է, ըսի, զուգը մի էք եւ ոչ երկու. ուստի անուն պահանջելը տղայութիւն է»:

Որքանեանի ծանրութիւնը Նարպէյի թով եւ Նարպէյի բարեձեւութիւնը Որքանեանի թով կը պակսին: այս երկու յատկութիւնները ներսէսին վրայ կան: երանքի թէ եւ միայն եւ:

(*) Տես «Անահիտ» Բ. Տարեթիւ 1—2, 3: